

Més autocensura, no gràcies! Tenim Primàries Catalunya!

written by Llorenç Prats | 21 de maig de 2019

De tots els partits catalanistes, només els de llistes confeccionades des de Primàries Catalunya subscriuen íntegrament el full de ruta cap a la independència que defensa l'Assemblea Nacional Catalana. Aquestes llistes, cal dir-no, no són pantalles jurídiques fetes amb assessors i càrrecs diversos. No. Són llistes de noms concrets, de persones que malden per fer prosperar aquest país i mirar al futur amb il·lusió.

A Lleida, són Jordi Pou Jové i Anna Arqué Solsona, tancant la llista de forma contundent. O a Barcelona, Jordi Graupera i Clara Ponsatí, com si anés a davant. Són dos exemples prou clars de com s'ha articulat un moviment de persones que volen mantenir viu i present el mandat i el treball del primer d'octubre de 2017, just quan després de gairebé dos anys, ja no queden dubtes sobre les prioritats dels partits polítics majoritaris actuals a Catalunya.

Per a tots els que s'han mobilitzat amb Primàries Catalunya, no hi ha una excusa prou vàlida per ajornar el mandat del primer d'octubre. És gent que creu, per tant, en tot el valor de la democràcia, com la millor forma de governar una societat que estima la llibertat. Aquesta llista de noms per tant és compromís i dedicació, il·lusió i empenta, al servei d'aquest país.

La lacra del col·laboracionisme, no obstant això, ha fet les coses molt difícils a l'hora de transmetre un missatge clar i senzill de fidelitat a la causa catalana. Tot i així, la transparència de les candidatures de Primàries Catalunya a l'hora de defensar el dret inderogable que tenim com a poble a la independència, sobretot després del resultat del referèndum

d'autodeterminació, ha permès que quedés se'n parli a tota hora. Ara mateix, la determinació de les llistes de Primàries Catalunya, també a llocs com Terrassa, Sant Cugat del Vallès o Castelldefels, per citar-ne només alguns, esperonen, vet aquí la seva gran importància, la vida política.

Tot el que es pugui avançar ara en aquest procés de elecció de candidatures, tant si treuen regidors com si no, és un gran progrés col·lectiu ja que són de fet autèntiques estructures territorials, sobretot, si com tot apunta, poden esdevenir el primer graó d'una escala per construir alternatives sòlides a nivell nacional.

L'escenari que dibuixa la situació espanyola no permet una visió sentimental sobre la feina feta o una melancolia sobre el que els presos i exiliats catalans, per raons polítiques, estan obligats a viure. L'enfortiment democràtic és una eina prou poderosa en mans de gent lliure com per prescindir dels que ens han precedit i renovar la confiança en el futur amb els que som.

Primàries Catalunya és això, per tot el de cultura i d'esperit de la gent que s'hi ha posat. Són centenars de persones, en candidatures arreu del país, que resten igualment unides per la força i la convicció del retrobament nacional que va suposar el referèndum d'autodeterminació del passat primer d'octubre.

No és admissible, tal com es fa contínuament des de molts àmbits del catalanisme polític, recrear-se en el victimisme de la repressió espanyola o en la tribulació provocada per les investides dels aparells policíacs i judicials espanyols. Les lleis i els reglaments són els que són, i la minorització nacional catalana dins de l'estat espanyol està regulada i establerta a consciència. Àdhuc amb el vistiplau de la "minoría catalana" del moment i que s'ha distingit per mantenir tranquil·la i controlada la seva població. I contra tot això també s'articula Primàries Catalunya.

El reconeixement explícit de la naturalesa jurídica del poble català, com nació mil·lenària i en construcció al mateix temps, passa per la indiscutible necessitat de que els catalans actuïn en conseqüència. I aquesta és una necessitat inajornable que les llistes de Primàries Catalunya s'han posat com a prioritat absoluta.

La materialització de la independència ni ha començat mínimament ni té perspectives de futur en mans d'ERC o de JXCAT. La cunya política que la pot activar és aquest modest i vigorós moviment polític, d'arrel popular però il·lustrat, de visió local però amb posició al món, amb gent anònima però visibles arreu, de conviccions bàsiques però fidelitat indestructible.

L'estat de dret espanyol està en crisis. Aplica severes mesures discriminatòries sobre la voluntat dels catalans, ja que en nega la seva existència de forma sistemàtica, sobretot quan l'ataca premeditadament des de les institucions de l'estat, tal com va passar amb la sentència contra l'Estat d'Autonomia (2010).

A Espanya, com va [recordar Ammer Anwar](#), amb millor perspectiva, no hi ha justícia pels catalans. Per això, cal reaccionar donant la veu i la força a les persones que es van alliberar durant el primer d'octubre de 2017 i ara formen candidatures de Primàries Catalunya. Aquestes persones ens defensaran perquè creuen en una llibertat que ja practiquen lluny de les estructures de direcció i control dels partits polítics autonòmics actuals.